

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > —
Negyedévre . 5 > —
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Szavak és tettek.

Pécs, 1900. március 8.

Az államvasuti tisztviselők községi adójáról szóló törvényjavaslat s a főváros tanácsának e kérdésben az összes törvényhatóságokhoz intézett távirati megkeresése aktuálissá tette a városok anyagi helyzetével való foglalkozást s magukat a nyomasztó viszonyok között sanyalódó városokat is kiragadta abból a tompa fásultságból, a melylyel fejlődésük és anyagi existenciájuk életereit egymás után szétromboló kormányi intézkedéseket fogadták.

Megindult az akció a vidéki városok körében is, hogy a kormányt és a törvényhozást figyelmeztessék azokra az igényekre, a melyeket a városok az állam irányában joggal támaszhatnak s azokra a veszedelmekre, a melyek ez igények következetes elhanyagolásából nemcsak a városokra, de magára a magyar nemzeti államra nézve fenyegetnek.

És ennek az akciónak különös erkölcsi erőt kölcsönzött az a körülmény, hogy bár annak megindítására a fővárosi tanács körirata szolgáltatott alkalmat, a vidéki városok nem helyezkedtek ennek szükkeblő és igazságtalan álláspontjára s csaknem egyértelműleg kimondták, hogy a fővárosi megkeresést nem pártolják, mert igazságtalannak tartják, hogy míg az államnak minden más alkalmazottja községi adómentességet élvez, ettől csupán

csak az állami vasutak alkalmazottai legyenek megfosztva.

Fényes tanubizonyságát szolgáltatott ezzel a vidéki városok annak a magasabb erkölcsi fölfogásnak, hogy az igazságtalanságtalanságnak akkor sem barátai, ha az a saját előnyükre szolgál. De éppen az igazságnak ily magasra becsülése terelte figyelmünket azokra az igazságtalanságokra, melyek őket a mostoha állami intézkedések folytán sujtják s a fővárosi átirat mindenütt arra szolgált alkalmul, hogy ez igazságtalanságok megszüntetését követeljék.

Kettős irányban nyilvánul különösen az állam igazságtalansága a városokkal szemben; először, hogy a saját alkalmazottait nem fizetvén úgy, mint azt a modern igényeknek megfelelő tisztességes megélhetés megkövetelné, ezek existenciáján a városok rovására iparkodik könnyíteni, mikor őket a városi terhek viselése alól — az általános teherviselés elvének csufságára — mentesíti; másodsor pedig, hogy az összes rendészeti és közigazgatási költségeket, a melyeket a megyei törvényhatóságokban az államkincstár visel, a városi törvényhatóságoknál egészben községi tehernek nyilvánítja s azokhoz nemcsak egyetlen fillérrel nem járul, de minden állami intézmény javára a városokat még külön meg is sarcolja.

Ezek ellen az igazságtalanságok ellen foglalt állást legujabban a legtöbb vá-

ros s föliratokban sürgették az állami alkalmazottak adómentességi kiváltságának megfelelő állami kárpótlás mellett való megszüntetését, másrészt pedig azoknak az igazgatási költségeknek, a melyek állami funkciók végzéséből a városokat terhelik, a megyei törvényhatóságok dotációjának mintájára való kárpótlását.

Ez utóbbi kérelemre a fővárosi átiraton kívül még az új bűnvádi eljárás életbeléptetése is szolgáltatott alkalmat, mert ez a bűnügyi előnyömozatot a rendőrség hatáskörébe utalván, a városoknál mindenütt a rendőri tisztviselők számának szaporítását, a helyiségek kibővítését, szóval tetemes és állandó költségzaporulatot okozott. A bűnvádi előnyömozatot pedig lényeges alkotó részét képezi a büntető igazságszolgáltatásnak, a mely nemcsak a papírosan, hanem tényleg is tisztán állami funkciót képez; az igazságnak legelemibb követelménye tehát, hogy annak költségeit is kizárólag az állam viselje.

De hát mit tapasztalunk az állam s az azt képviselő kormány részéről a városoknak eme jogos és igazságos követeléseivel szemben? Széll Kálmán a mult héten egy tomesvári küldöttség előtt nagyon szép szavakat hangoztatott a nagy vidéki városok kulturális és nemzeti missziójáról s biztosította ezeket, hogy a kormány készséggel fog támogatni minden oly mozgalmat, mely módot nyújt arra, hogy a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Kubelik.

Nem akar kiszállni az agyamból alakja, hangjai még mindig körültáncolják lelkemet. Nagy, fekete hajbundája alól kibusul barna gyerkőc-arca és ráhajlik a sötétpej fa-pegazusra, melyet balkeze boszorkány-ujjaival szorit, sarkantyúz, meg a jobbába fogott szőrös bottal csapkod, simogat. Ördögi bravurral üli meg különös paripáját, melynek hang-szárnyain csodálatos tartományokban barangol és magával ragadja a kicsiny, hallgató embereket . . .

Hogyan vitte a lelkemet! Mig vele jártam, szinte elfeledtem a párologó tömeget, mely a program-számok utolsó hangjára (ellenére egy jámbor felolvasó figyelmeztetésének) megint csak ráütött a taps-korbácsával és szétkergette a saját édes zenei illúzióit . . .

S mert játéka alatt vele jártam s hangjaival édesen beteltem, de könnyű volt kibírom az unalmát a szállodai teremtől elvezető folyosónak, melyen lassu hömpölygéssel valahára kijutottunk az aszfaltra. A némán szállongó hópolyhekhez egy-egy csendülést adtam a lelkemben zsongó hegedű-hangokból és ebben a fehér koncertben bolyongtam az utcákon, mig a toronyóra kongása eszembe nem hozta,

hogy a hangversenyéről kijövet, referátát ígertem az újságnak . . .

Hát itthon ülök már . . . Irni, irni — mily nehéz akkor, midőn az ember a legjobb referátát egy édes sóhajtással, meg egy csodálkozó fejcsóválással tudná megadni . . . De ha már úgy kell, menjünk a hangulat kedves hullámairól a reflexiók zátonyára.

Elszakitom magamat mindattól, a mi a szerény cseh fiuról előre elzsendült a reklám harsomáján. Nem kiabálok, hogy hányak áll felette. Nehéz a nagy művészek leírását megcsinálni, mikor az egyéni különbözőség is már annyira megakaszt köztük minden párhuzamot. Még aztán a mi hegedűsünknek néhány éve ugys van hátra az ő belső egyéniségének teljesebb kibontására, melyet ördögi technikája megelőzött. Ne siessünk hát összehasonlítani, itélni, főleg akkor, midőn más szeretett hegedűművészeink annyi édes órát okoztak már játékaik tarka szép szövevényével és elborították lelkünket largóik széles áradásával, meg allegróik szines, könnyü porzásával. Ne bántuk meg a jó emlékeket, legyünk halásak a többi nagyok (és talán nagyobbak) iránt . . . Kubelikhez még férhet megjegyzés már csak az elvből is, hogy a művészetben megállás nincsen s ő még olyan fiatal . . .

Az egész Kubelik-impressziomat talán ahhoz hasonlíthatnám, amit akkor éreznék, ha olyan emberrel volna dolgom, a ki szörnyű sok francia szót tud s francia kifejezések ezer

meg ezer kombinációjával játszá bánik és a ki nincs is híján egy zaeniális, de kezdő francia költő lelkének, kinek még alakulnia, fejlődnie, fényesebbé és melegebbé válnia kell. Kubelik, mint minden hallgatója érezheti, az ő bravuroz technikájának százszinű ruhájában jár köztünk. De ez a ruha még feszesen áll rajta, akárcsak ügyetlenül meghajlongó testén a fekete öltöny. Abban az ő boszorkányos technika-ruhájában sokat kell a lelkének még járnia, hogy az a ruha — közben lelke megerősödvén — egészen rája simuljon és édesebben, gömbölydedebben mutassa hangulatainak sűrűbb, hatalmasabb gomolyait, meg kisebb szines buborékjait. Technikája most még csak bimbó, az igaz, hogy valami csodálatos fán teremhetett, de ennek a bimbónak még majd a művész fejlődöttebb egyéniségének melege alatt ki kell lágyulnia egy édesebben, szerelmesebben kibontakozó rózsává.

Majd ebben — mint budapesti kritikusai is megjegyezték — segíteni fogja jobb keze, ha ez előri balkezének művészetét. A balkeze ujjai egy vas-mechanizmus erejével és pontosságával szabják meg minden hangjának tisztaságát, biztosságát és nem egyszer szépségét is. Ha vaserővel lenyomott ujjaira gondolok, eszembe jut, hogy a szén nagy nyomástól gyémánt lesz, meg hogy a szépség istennője a földrengető óriási erejű tenger habjaiból született. Az erő a szépség anyja.

Hanem álljunk csak meg annál, a mit

városok helyes irányban fejlődjenek s fölvirágozzanak. Nemcsak a temesvári küldöttség távozott e szavak hallatára örömtől dagadó kebelrel, de az ország összes vidéki centrumai is egy szebb jövő hajnalhasadását látták a miniszterelnök szavaiban, a melyek egészen programmszerűen hangzottak s kiérezhető volt belőlök, hogy azok nemcsak Temesvárnak, hanem valamennyi vidéki nagyvárosnak szólnak.

Méltán látták városaink ebben a miniszterelnöki kijelentésben azt a komoly ígéretet, hogy a legutóbb panasztalanságok orvosoltatni fognak, mert hisz az csak nem szenvedhetett kétséget, hogy ha már a kormány ünnepélyes formában igéri, miszerint a városok föllendülésére alkalmas mozgalmakat támogatni fogja, akkor első sorban maga fog előljárni a jó példával s megszünteti azt az igazságtalan bánásmódot, a melyben eddig a városok az államtól részesültek.

Alig hangzottak el azonban az ékesen szóló miniszterelnök ajkairól a zengző szavak, ugyanaz a miniszterelnök leült íróasztalához s megkezdte ama tetteknek a sorozatát, a melyek az előbbi cifra szavakat mind egy szálra pocsékká tenni hivatják. Még ugyanazon a héten, a melyen a vidéki városok támogatásáról szólokolt a temesváriaknak, intézte el mint belügyminiszter Arad városának azt a föliratát, a melyben ez kérte, hogy az új bünvádi eljárás folytán szükségessé vált rendőrségi személyszaporítás költségeit, mint tisztán állami funkcióból származókat, az állam fizesse.

Ez az elintézés pedig hangzik akképen, hogy a kormány a város kérelmét elutasítja; elutasítja pedig nem azzal a szokásos megokolással, hogy az államnak erre nincs pénze, hanem azzal, hogy *semmi elfogadható okot nem talált arra, miszerint a bünvádi eljárásból fölmerült költségzaporulatot ne a törvényhatóságok fizessék.* Ennélfogva elrendeli, hogy a rend-

őrség személyszaporításának s az új bünvádi osztályának költségeit a város viselje.

A mint a múlt heti deputációs frázisok, úgy ez a tettekben nyilvánuló intézkedés is nem egy városnak szól, hanem természetesen jelzi a kormány álláspontját valamennyi várossal szemben: *szép szavak képeben mézes madzagot mutogatni, a kormányzati tettekben pedig folytatni a hagyományos politikát a városokkal szemben,* a mely abban kulminál, hogy az állam nem ismer el semmiféle kötelezettséget a városok irányában de azektól mégis a legnagyobb áldozatokat igényli a maga számára.

Elkezdett adópénzek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. március 8.

A város közigazgatási-bizottsága mai ülésén foglalkozott a városi adóhivatal három számtisztje által elkövetett adópénz-sikkasztás ügyével.

Majorossy Imre polgármester havi jelentésében szökött az ügyről először. A polgármesteri jelentés szerint a „*felette sajnalatos eset*” tettesei Sággy Kálmán, Köröstyös Ferenc és Scheffer Antal számtisztek, kik a sikkasztások naplójára jövedele után nyomban lemondtak állásukról és Köröstyös Ferenc letett az esetleges károk fedezésére, részben takarékpénztári részvényekben, részben kötvényekben tizenhatezer forint óvadékot. A polgármester a büntetés elvonását nem fogadta el, hanem nyomban felfüggesztette őket állásuktól s bejelentette az esetet a fegyelmi választmánynak, a mely erre a három tisztviselő ellen a fegyelmit megelőző vizsgálatot elrendelte. Ezzel egyidejűleg a királyi ügyészséget is értesítette a fegyelmi választmány a sikkasztásról s a büntető eljárás is elrendeltetett a büntetők ellen. A jelentés szerint a városi pénztárt semmi kár nem éri az esetből kifolyólag; a letett óvadékkal a megkárosított adózók felek kára is teljesen fedezve van. A fegyelmi választmány sürgősen meg fogja hozni ítéletét s a pár nap alatt befejezendő pénztári vizsgálatok után az összes iratokat átteszi a törvényszékhez.

legmerészebb tait mutogatja. És néhol szinte orkeszterszerű versenyző mutogatássá válik a játéka és a közönség ilyenkor adóz a legtöbb tapssal ennek a Muzsával szövetkezett nagy kóklernak. De ezt a nevet csak néhány esetre adjuk neki. Van sok komoly szépség az ő széles szép lágóiban, melyeknél a Duna méltóságos kanyargása jut eszünkbe; van sok édeség a játékában, midőn kedves folyékonyssággal fejti ki a melódiát vagy könnyedén, édes szépséggel fűzöget a dallam bűvös fonálára hanggyöngyöket. Ismeri a zenei kikerekítést és dallamvégeinek sokszor meg van a szabad kilendülése, a mit persze agyonnyom rendszeren az elkorázott tapsolás . . .

Nem száll el az alakja előlem. Látom és hallom, a mint az egyik bűvös, merész staccatóját csinálja; olyan hangokat hoz most ki, mintha ezüstből való ördögöcskék táncolnának üveg-parketten . . .

Az ördögöcskék mögöl — látomásom erősebb lesz — egy agg ember arca fehérlik elő, mire elbuvik a táncoló sereg. Az öreg Tolstoj mutatta magát, a nagy virtuóztárs-gyűlölő.

Hangverseny után mily nehéz megérteni őt . . . Ugy esik most az ő Isteni, egészséges parasztsága, — mint csókok után a csukamájolaj . . .

K. L.

Kubelik a balkeze ujjainak nyomásával oly nagyszerű tisztaságra segít: álljunk meg kissé a hangnál. Ehhez van szerepe a jobb kéznek is, mely a vonót vezeti és egyúttal a szivnek magasabbik megbizottja a hegedűjátéknál. Majd a lelke gyarapodtával és külföldi megfigyelések után művésznünk vonóvezetése jobban ráolvasztja a most még néhol keményebb hangokra az emberi érzés légyságait és lendületeit, melyek a mi csehünk lelkében még bizonyára részletesebben fognak kifejlődni. Több lelki tartalom kell még neki s a nemes emberi tartalom kicsendülése majd meg is fogja közelíteni azt a kifejezést, a mely nekünk a legédesebb és legemberibb: az énekhangét. Mert az a hegedűjáték ideálja, hogy utánozza a kifejezésnek ezt a legtökéletesebb formáját, melylyel a lélek a legegyszerűsége uton, a torkon át jó és így legtöbbször is olvad ki önmagából. Mily misztikus kiadása ez önzésüknek!

A művésznök az ő technikájával úgy össze kell forrnia, mint a csalogánynak az ő torkával. Így lesz meg a szivnek a hangszerrel az ő teljes szövetsége, melyet Kubelik néhány év múlva bizonyára meg fog kötni.

De a lelki tartalmához fértőző megjegyzések mellett adjuk meg a technikájának is a magáét!

Kubelikot a hegedűjáték Boscojának nevezhetnénk: a technikáját chaméleon de virtuositásnak azért a csodálatos változatosságért melylyel a vonókezelés, de inkább a fogások

Jobst László dr. szökött hozzá a polgármester eme jelentéséhez. Előadta, hogy a büntető manipulációt 1897. október hava óta üzték a tettesek s ez idő alatt tizenhatezerháromezer forintot sikkasztottak el a magánosok által befizetés végett rajuk bizott adóból. *Most is csak a vélelten vezetett a sikkasztások nyomára,* melyet három éven át üztött három városi adópénztári alkalmazott. A városi pénztár 1897. évi zárszámadásai végleg lezárattak és rendben találtak. Az 1898. évi számadások is rendben levőknek jelentettek be eddig. Felszólaló kérdezi most már, hogy milyen véleménynyel van a polgármester arról a kezeléssel és ellenőrzéssel, mely rendben levőknek találja és végleg helyeseknek találja a zárszámadásokat s mégis megtörténhetik, hogy a sikkasztók három éven át hamisítják az adókönyveket s azokat senki sem veszi észre? Ily körülmények között nem szükséges-e a kezelési és ellenőrzési rendszer megváltoztatása, mert mégis különös, hogy lezártnak olyan számadások, melyekben hamisítások vannak?!

Dragonescu Dömjen kir. pénzügyigazgató havi jelentésében megölelt e kérdésre is. Előbb azonban ismertette az egész sikkasztás genezisést és a vizsgálatnak egész mai napig kitűnt eredményét. Köröstyös Ferenc biztosítékával elérhető lesz bizonyosan, hogy a megkárosított felek kára megtérül. *Az összes sikkasztás eddig huszonhétézeröttszázhatvankilenc korona és 35 fillért tesz ki.* A sikkasztást 1897 ben kezdték a tettesek; ekkor azonban csak 7288 kor. 20 fillért sikkasztottak el. A vizsgálóbizottság e héten az előző évek pénztári vizsgálatát is megkezdte. 1896-ban nem történt sikkasztás s ma kezdték meg az 1895-ik év pénztári számadásainak vizsgálatát. A vizsgálat után lesz konstatalható, hogy a letett óvadék fedezi-e az összes kárt. *Ha nem; akkor a fedezet a károsultak között kárak arányában fel fog osztani s kinek-kinek a mennyi hátraléka marad, az közigazgatási uton fog tőle behajtatni, mert a kincstári kár nem érheti.* Annal is inkább nem, mert a város nem szavatol a károkért, ki lévén függesztve a pénztárban, hogy befizetések csakis a pénztárosnál vagy ellenőrnél eszközölhetők s a károsult felek a pénzt a városi alkalmazottaknak adtak ugyan át; de azok a pénztárral szemben maganemberek voltak s nem egyszer megtörtént, hogy nem a pénztár helyiségében, hanem utcán, korcsmában, vagy más találkozás alkalmával vették át a pénzeket ismerős adófizetőktől befizetés végett, tehát ezek privát helyetteseiként, megbizottaiként s nem mint városi alkalmazottak, adóhivatali számtisztek szerepeltek.

1897-ben a főkönyvek megvizsgáltattak és minden hiány nélkül végleg lezárattak. Ez évben csak nyolc egyént károsítottak meg a sikkasztók, kik hamisításukat a pénztári naplóban és a főkönyvben lezárás után követték el. S ez nem is lehetett másként. Hiszen a napló és főkönyv átmege nemcsak a pénztáros és ellenőr, de a főszámvevő és a pénzügyigazgatóság megbizottja, majd magának a királyi adóhivatalnak kezén is. A pénzeknek a kir. adóhivatalba való beszállításakor napló és főkönyv tételei egyeztek a beszállított összegekkel. Igen ám, de az egyes befizetéseknel utólagosan megtették hamisításukat a büntetők, hogy azok a megbizottoktól átvett pénzzel és az adókönyvecskébe a befizetés után meghamisított tétellel, egyezzenek. Ezeket az egyes tételeket pedig, tekintve az adózók nagy számát, mind végigvizsgálni nem lehetett az átszámolásokkor. 1897-ben tizezer adózó volt; adóelőírás ötvenkétezer tételben történt. Ennyi tételt kellett most megvizsgálni, hogy a sikkasztások mind megállapitassanak. Ez most tételről-tételre történt vizsgálat után. Az 1898. évi zárszámadások ilyen lezárása pedig most van folyamatban. A lezárás pedig akként történik, hogy a hamisított tételek megmaradnak a főkönyvben s melléje piros tintával íratnak a helyesbített s elsikkasztott tételek. Három év alatt harmincháromezer adózó volt; 165,306 tétel

adóelőírás és 130 ezer tétel adóbefizetés történt. Ez óriási számokat tételről-tételre végvizsgálni óriási munka.

A mi most már azt illeti, hogy a kezelési és ellenőrzési rendszer mellett, hogy volt a hamisítások utáni sikkasztás elkövethető; az a sentebbiekből könnyen következethet. Csakis úgy lehetett elkövetni, ha többen szövetkeztek rá. És szövetkezett ez a három tisztviselő, a kikben mindenki megbízott s kik a pénztárosnak és ellenőrnek jobb kezük voltak, segítettek nekik a számadások végzésében. Nem ér az semmit, ha egy tisztviselőben nem lehet bizni. Azonban szükséges, hogy ezután a pénztáros az adókönyvecskébe betűvel is beírja a befizetett összeget; mert így nehezebb hamisítani. Arra is kellett volna ügyelni, hogy a számláztékiól folytonosan nem kellett volna elfogadni a magánosok adóját. Fizesse be mindenki maga az adót és ne fizessen senki más adóhivatalnoknak, csak a pénztárosnak, vagy ellenőrnek. És ezentúl a naplók s főkönyvek se bizandók másra e kettőn kívül, hanem zár alatt tartandók.

A bűnvizsgálat számára a hivatalos vizsgálat olyan kimutatást készít, melyben benne lesz, ki és mikor, mennyi összeget s kinek adott át; mennyi lett abból befizetve, mennyi elikkasztva és meghamisítva?

E héten, legkésőbb hétfőn, be lesz fejezve végleg a hivatalos vizsgálat. Ekkor meghozza ítéletét a fegyelmi választmány s az összes iratokat átteszi a törvényszékhez, hogy a bűnösök az igazságszolgáltatás szerint is elnyerjék büntetésüket.

Hírek.

Pécs, 1900. márc. 8.

Cukrot a katonáknak!

A közös hadügyminiszterium a katonák meneteképességének fokozására most cukorral tesz kísérletet, a mely állítólag nagyban fokozza az izmok működő képességét, a kifáradást megakadályozza és az éhséget, a szomjúságot csillapítja.

Aztán mondja még valaki, hogy a nagyméltósága közös hadügyminiszter ur nem jó ember! Itt van március hónapja, midőn szerte az országban javában szedik már a veradót, egyre-másra szaporodik a besorozott, bokrétás kalapa legények száma s éppen most, midőn számos és számtalan apró falusi házban keserves könnyeket ontanak a szülők a besorozott legények miatt, a legények meg valami hagyományos muszáj jókedvvel nagyokat isznak s még nagyobbakat kurjantanak a »beválás« dicsőségére, most aztán egyszerre elő áll a hadügyminiszter ur s hogy a katonaelet keserűségei ne legyenek olyan elviselhetetlenek, hát cukrot ad a hadfiaknak.

S tán nem is tudja a nagyméltósága közös hadügyminiszter ur, hogy mennyi könnyet száritott fel ezzel a legujabb rendeletével.

Ugy-e közös hadügyminiszter ur, Ön most nyugodtan pihen kényelmes ágyában, hiszen most már nem kintozza (ugyan eddig se nagyon kintozta) a kesergő családapák, a zokogó anyák s könnyektől tudokló kedvesek sírásának visszhangja, mert a mióta az Ön legujabb »kísérlete« köztudomású lett, azóta felszaradtak szerte az országban a besorozott legények hozzátartozóinak könnyei.

S ha valamelyik legény, dacára az Ön gondos és kedveskedő voltának mégis elszontyolodnék a »tauglich« miatt, nem fakad már sírásra a család, mert maga az apa boldog mosolylyal veregeti a fia vállát mondván:

— Ne busulj fiam! Katonáéknál cukrot kapsz!

... Igaz, hogy eddig csak verseny istállóknak használták a »futó képesség« fokozására a cukrot, de végre is a mi hasznára volt »Kincsem«-nek miért ne válnék be a katonák »meneteképességének fokozására« is.

S ha már a magyar fiúk megszokják a német komandót, vállaitat terhelik a borjuval, annyiszor vágódnak hasra és annyiszor állnak újra talpra, a hányszor a káplár urnak tetszik, mi az ördögért ne bírnák el azt a harminc grammnyi cukrot naponként, a mit a nagyméltósága közös hadügyminiszter úr jólelkűségi rohamában beléjük akar diktálni.

Valóban pokoli jelenet lesz, a mint a derék magyar fiúk majszolni fogják a cukrot, mivel aztán a »császár kenyere« című baka közhely teljesen kimegy a divatból s helyét elfoglalja a »császár cukora«.

A katona meg aztán nemcsak »Schuh-náglit«, »Nähnadlit«, »Gewehr Lappen«-t, »Schuhwixe«-t és »Putzfelzent« fog tartani, hanem felszerelési táskájába kerül most a »Zucker-Dose« meg a »Zukker« is a melyből naponként tetszés szerinti alakban harminc grammot elfogyaszthat. Képelem, hogy irigylük most a kis gyerekek azokat az izzadt arcú, a gyakorlótól porosan hazatérő katona bácsikat, a kik cukrot esznek. No de ne féljenek drága csemetéim, majd jut még maguknak is ebből a gyönyörűségből, de akkor bizonyára szívesebben ennek meg a pekoli módon keserű khina port, mint a »császár cukrát«.

A gyakorlótéri képeket is teljesen megváltoztatja a nagyméltósága közös hadügyminiszter ur rendelete. A jövőben a gyakorlótéren ilyen dia-monologok fognak kifejlődni:

(Ne méltóztassanak ezen a dia-monologon megütközni, mert ez csak a katonaságnál divatos. Ugyancsak dialog volna, mert az egyik kérdez, a másiknak meg felelni kellene, de nem »mer«. Így hát csak a káplár ur maga beszél s így lesz a dialogból monolog.)

— Hallod te, Kupac! Hogy állsz a helyeden?

— Nieder!

— Auf!

— Nieder!

— Ne lihegy, a ki áldója van a tátott szádnak, mert mindjárt a gyomrodba gyakorolok!

— Micsoda? Morogsz? Tán nem tetszik?

— Pofát befogni, bundás! Hiszen cukrot kapsz!!!

Üdvözlöm Önt nagyméltósága közös hadügyminiszter ur legutóbbi »cukros« rendeletének születése alkalmából. Ön valóban nagy férfi!

Dr. Faust.

Napirend 1900. március 9-én.

Naptár: péntek, március 9. — Róm. kath.: Franciska. — Prot.: Franciska. — Görög-kel.: (febr. 25.) Taráz. — Zsidó: Voadar 8. — Nap két 6 óra 27 percek; nyugasik 5 óra 54 percek. — Hold két 11 óra 43 percek délelőtt; nyugasik 2 óra 54 percek délután.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz és éjjeli fagy várható. Színház: Idegen nő.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését a városháza közgyűlési termében *Mcjorossy Imre* polgármester elnöke alatt. Az ülésen résztvettek: *Tróber Aladár* dr. főjegyző, *Tichy Ferenc* dr., első aljegyző, *Záray Károly* dr., *Jobst László* dr., *Kindl József*, *Fekete Mihály* tiszti főügyész, *Dragonescu Dömjén*, kir. pénzügyigazgató, *Nendtvich Andor*, árvaszéki elnök, *Gyenes József* dr. kir. alügyész, *Ráth Mátyás*, *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos, *Kovácsfi Kálmán* kir. főmérnök, *Salamon József*, kir. tanfelügyelő és *Guth Béla*, harmadaljegyző. Az ülésen a szakreferenseknek a múlt évről szóló jelentéseit; az árvaszéki elnök, tiszti főügyész, tiszti főorvos, kir. főmérnök, királyi ügyész és kir. tanfelügyelő jelentéseit tudomásul vették. Ugy ezek, mint

az ülés egyéb tárgyainak elintézése hosszadalmasan ment, úgy, hogy az ülés félelgykor ért véget.

— (Bulletin a vizről.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal ma a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vízszolgálató képessége f. hó 8-án reggel 1920 köbméter.

— (Kettős eljegyzés.) Ritka családi ünnepély ment végbe a napokban *Pilch Antal* kir. ítéltáblai bíró és neje *Vlaszak Sarolta* családja körében. Kettős eljegyzést ünnepeltek, amennyiben fiuk, *Pilch Jenő*, m. kir. honvédfőhadnagy, eljegyezte *Polgár Blankát*, *Polgár Jenő*, nyugalmazott főszolgabíró és neje *Szily Ilona* leányát; leányukat, *Pilch Erzsikét* pedig eljegyezte *Gosztonyi Gyula* pécsi kir. törvényszéki aljegyző.

— (Egy havi rend.) A múlt havi közigazgatási ügyforgalomról szóló polgármesteri jelentés szerint, melyet a mai városi közigazgatási ülésen olvasott fel *Tróber Aladár* dr. főjegyző, a múlt hóban a közigazgatási iktatóba érkezett 2952 ügydarab; hátralék volt 772 darab. A 3726 darabból elintéztetett 298, ügydarab; a folyó hóra áthozott 742 darab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1888 darab; hátralék volt 81 darab. Az összes 1949 ügydarabból elintéztetett 1879 darab; maradt e hóra 70 ügydarab. Kihágás volt 424; elintéztetett 387. Bűnügy 115; elintéztetett 92. Iparigazolvány 10; cselédkönyv 16 adatott ki. Letartóztatott 116 egyőn; eltoloncoltatott 31; kísérettel 2. Idegen utasok száma volt 448. A községi bírósághoz érkezett 474 ügy; hátralék volt 34. Az 508 esetből elintéztetett 429; megszűnt 42. A bányatelepi községi bírósághoz érkezett a múlt hóban 46 ügydarab; letárgyaltatott 29; megszűnt 17 darab. Utadó címén befolyt 3453 kor; 500 koronával kevesebb, mint tavaly februárban. Egy ló és kocsit eltartása 72 koronába került.

— (Bimbó hullás.) *Till Lujzika*, *Till István* és neje *Pintér Borbála* nyolcéves leánykaja, tegnap délután meghalt. A kis halott temetése holnap (pénteken) délután 2 órakor lesz a budaikülvárosi temető halottasházából. Szülein kívül egy testvére és a rokonok ziratják a korán elhunyt gyermekleánykát.

— (A „Mohácsi Kath. Legény-Egylet») f. é. február 4-én tartott választmányi ülésén megválasztotta *Troll Ferenc* címzetes püspököt és nagyprépostot, *Dr. Konk Adolf* mohácsi ügyvédet és *Horváth Mihály* pécs-budaikülvárosi káplánt dísztagokká. Az erre vonatkozó okmányokat a napokban nyújtotta át a nevezetteknek az egylet küldöttsége kíséretében annak jelenlegi elnöke, *Sommer Gyula* mohács-belvárosi káplán. *Troll Ferenc* c. püspök a legkegyesebben fogadta a tisztelgőket, meghívta őket ebédre, a mely alatt ismételtén azt mondta, hogy törekedni fog a most is még a kezdet nehézségeivel küzködő egylet varakozásának megfelelni.

— (Az ötkoronások.) Bécsben néhány nap múlva megkezdik az ötkoronások kiadását. Az új ezüstpénz nagyon tetszetős és művészi kivitelű. Egyik felén ő Felsege a király mellképe és a következő latin felírás van: Franc Jos. I. D. G. Imp. Austr. Rex. Boh. Gal. Ill. Etc. Et. Ap. Rex Hung. Az öt-

koronás peremére a király legfelsőbb jelmondata van bevésve. Az osztrák ötkoronás másik felén gyöngyfüzér által megkoszorozottan a császári sas van e felirással: *Quinque Coronae*. Az új pénzdarab körülbelül olyan nagy, mint a tallér, tehát kisebb, mint az egykori kétférfiosak, az ötmárkás és ötfrankos. Ennek pedig az a magyarázata, hogy lehetőleg magas értékű és mégis tetszetős és könnyen kezelhető pénzdarabot akartak produkálni. Így hát az ötkoronás nagyon szép pénzdarab és kétségkívül mihamarab népszerű lesz. Feltéve, hogy lesz belőle édes mindnyájunknak mentől több.

— **(Átiratási díjak.)** A városi tanácsban elkészült az a szabályrendelet, mely Pécs város területén a tulajdonos személyében történt változás folytán az ingatlanok és ingók átiratásáért, illetőleg átruházásáért fizetendő városi díjakról szól. A szabályrendelet ily átiratásoknál, ha adásvétel, csere, vagy árverés útján történik az átruházás, az ingatlanok egy százalékát, ha örökösödés útján, egyenes örökösssel szemben egy százalékot, oldaláguakkal szemben két százalékot, idegekkel szemben három százalékot köt ki fizetendő díj; ajándékozás esetén hasonlóak a díjak. E szabályrendelet az áprilisi rendes közgyűlésen fog tárgyalatni.

— **(Műkedvelői előadás.)** A folyó hó 14-én a pécsi jogakadémia polgársága által rendezendő műkedvelői előadás iránt városszerte nagy az érdeklődés. A színházi pénztárnál nap nap után több jegy fog el s remélhetőleg zsufolt ház fogja végig nézni az előadást, melyre a szereplők nagy szorgalommal készülnek. A próbák naponként mindinkább megerősítik véleményünket, hogy a Három kalap sikerülni fog. Az élőkép is nagy sikerűnek ígérkezik, a melyet — hallomásunk szerint — *Tiszay Dezső* színigazgató fog összeállítani. A pécsi jogászság ezen évben fáradhatatlanul működik, mint még más évben soha s valóban megérdemli, hogy a közönség ez alkalommal is felkarolja ügyét, annál inkább, mert a tiszta jövedelmet a Jogász-segélyező egyesület kapja meg, mely a szegényebb sorsu joghallgatóknak, ugyszólván, tanulmányaik folytatását teszi lehetségessé.

— **(Személyi hír.)** *Mende Lajos* dr. vármegyei tiszti főorvos a ma esti gyorsvonattal Budapestre s onnan *San Remo*-ba utazik. A főorvos utközben meglátogaja a jelenleg Sorrentóban tartózkodó főispánt és nejét is.

— **(Bányászerecsétlenség.)** Ily cím alatt lapunk tegnap esti számában megírtuk, hogy Szabolcsra a Ferenc József aknában Szolga János 15 éves lakatos fiut egy felfordult üres csillér agyonnyomta. Mint az új bűnvádi eljárás értelmében megejtett vizsgálat megállapította, a szerencsétlenül járt bányászfiu véletlen baleset áldozatává lett s a balesetért felelősség kit sem terhel. Szolga János az ottani bányászok nagy részvéte mellett ma temettetett el a szabolcsi hullaházból.

— **(Tífusz Hidasdon.)** Mint értesülünk, tegnap Hidas községben tífusz megbetegedés történt. *Ceich Mária* odaváló 23 éves hajadon betegedett meg a veszedelmes kórban, melynek járványos felléptéről eddig még szerencsére szó sincs, de annak dacára megtettek minden szükséges intézkedést a

tífusz megbetegedések tovaterjedésének megállítására.

— **(Pünkösdi királyság.)** Hála Isten, pünkösdi királyság volt az utcákon a nagyobb kereskedések mellett felállított cognac automaták élete. Ugyanis a mai közigazgatási bizottsági ülésén *Jobszt László* dr. felszólalt e tárgyban, kérdést intézván a polgármesterhez, hogy ki adott engedélyt ezek felállítására. Mint családapa tiltakozik ezek ellen; mert megrontják a gyermekek erkölcsét. De az italmérségi jogba is ütköznek, mert szesz árusítása nyílt utcákon tilos. Épületesnél épületeseb jelenetek történtek már tegnap is az iskolás gyermekek között ez automaták miatt. Ha megtiltjuk tizenégy éven alóli gyermekek korcsmába járását, ne adjunk nekik az utcán konyakot. *Záray Károly* dr., bár nincs abban a kellemes helyzetben, hogy mint családapa szólaljon fel (Egy hang: Elég baj!) mégis mint az ipar és kereskedelem szolgálatában álló ember itéli el e dolgot s kéri megszüntetésüket. *Majorossy Imre* polgármester bevallja, hogy az engedélyadásról mit se tud. Intézkedni fog, hogy a rendőrkapitányság a fentebbi okokból az automatákat eltávolíttassa. A bizottság így is határozott; így hát a derék cognac-automaták nem fognak sokáig botránykőül szolgálni.

— **(Hering-lakoma.)** A Hétfejelem szállodában ma (csütörtökön) este nagy hering lakomát rendez *Dollinger András*, vendéglős. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Egy havi adó.)** Pécsváros területén a múlt hó folyamán egyenes adókban 111.939 korona folyt be, míg a múlt év februárjában csak 10.816 korona. A mi azonban az ez év január-februárjában befolyt adót illeti, az 3624 koronával kevesebb, mint a múlt év első két hónapjában befolyt adó.

— **(Felakasztotta magát.)** *Magyar István* b.-szőlősi gazda *Weiner János* nevű cselédje tegnap este gazdája istállójában egy a mestergeregára kötött kötőfékkel felakasztotta magát. Véletlenül történt, hogy a cselédlegénynek könnyen végzetessé válhatott tettét észrevették s még idejekorán sikerült őt kétségtelenül kellemetlen helyzetéből kiszabadítani. Így az öngyilkosjelölt legénynek a nyakán egy vörös sávon kívül, egyéb baja nem történt.

— **(Új egyetemi tanár.)** A király a vallás és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére dr. *Kosutány Ignác* — volt pécsi, jelenleg — pozsonyi jogakadémiai nyilvános rendkívüli tanárt a kolozsvári tudomány egyetemre az egyházjog nyilvános rendkívüli tanárává a szabályszerű illetményekkel kinevezte.

— **(Gazdasági tudósítók.)** A földmívelésügyi m. kir. miniszter *Tolnavármegye* dunaföldvári járására nézve *ilj Edtvös Károly* duna-szt.-györgyi lakost, tamási járására nézve *Aldstaedter Zsigmond* majsai lakost és dombovári járására nézve br. *Jeszenszky László* csibráki lakost a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. főügyész *Gallé Menyhért* pécsi kir. ítélő-táblai irnokot a vezetése alatti kir. főügyészséghez irodatisztává nevezte ki.

— **(Az okos elefánt.)** A *Jardin des Plantes*-ben négy elefánt van mestanában, amelyek közül az egyik különösen okos állat. Már *Kambodzéból* *Marseille*-be való hajózása közben is erősen foglalkoztatta az őreit. A konyha illat mindig lecsalta a szakácsokhoz, csak nagynehezen lehetett fölcsalni. *Párisban* *Couts* — így hívták az elefántot — csakhamar nagy barátságba keveredett az őreivel, akik a szórakoztatására bukfenceket vetettek és trombitákat harsogtattak. De *Couts* hamar meguntta ezt a szórakozást és más mulatságot keresett. Kinyitotta az udvara aj-

tját és kiszedegette a kerítés léceit. Egyszer egy suszterinas égő szivarvéget akart az ormányára dugni. Erre olyan erősen fujt rá, hogy a kalapja elröpült. *Couts*, mint a *Temps* írja, inyenc ugyan, de azért nem veti meg a kenyeret sem. Hanem gyakran megesik, hogy a kenyérdarabkák, amiket vetnek neki, az udvarkerítése és korlát közé esnek, amelyhez a közönség támaszkodik, úgy, hogy *Couts* se-hogy sem tudja megkapni a kenyérdarabkákat. Erre *Couts* oda illeszti az ormányát a kerítés két léce közé és olyan erősen ráfuj a kenyérdarabkára, hogy az visszakerül az emberek lábai elé. Azok aztán fölveszik és újra oda vetik neki.

— **(Jóváhagyott előléptetés.)** A város iskolaszéke *Retter Rezső* segédtanítót rendes tanítónak léptette elő. Ez előléptetést ma a közigazgatási bizottság jóváhagyólag tudomásul vette.

— **(A szives tanács.)** A városi Tanács néha nagyon szives. Nem nézi azt, hogy jótettért jót nem kell várni, hanem segít azokon, a kiken lehet. Így tett egyszer egy megszorult házaspárral is, a kiket hitelezők nagyon zaklattak már. Hogy az árveréstől megmeneküljenek, a városi Tanácssal, mivel a városi pénztárból kapják fizetésüket, a nyolcszáz forinton felüli részt, hitelezők javára letiltatták. S mikor elkerültek az árverést s egyéb hitelezőkkel kiegyeztek, a letiltást egyszerűen feloldatták a jószívű Tanácssal. Ezt a Tanács tehette is, mert hiszen csak egyoldala volt a letiltás iránti kérelem is. Igen ám, de az illető hitelezők most hoppon maradtak s panaszt tettek a főispánnál. A panaszt ma tárgyalta a közigazgatási bizottság; de a tanács szives-ségében, hogy a megszorult házaspáron ekkép segített, nem talált fegyelmi vétségét. Ellenben a panaszosoknak tudtára adja, hogy ha anyagi káruk van, bírósági úton vegyék meg a jószívű Tanácson.

— **(Ritka hűség.)** *Szent-Pétervárról* írják: A rostodi fegyházban fiatal gonosztevő éli hátralevő napjait, mert legközelebb már Szibériába viszik. A betörő egy fiatal, gazdag leánynyal volt eljegyezve. A menyasszony a gonosztevőt mindannak dacára szenvedélyesen imádta és nem akart lemondani róla. Hosszas kérések után végre beleegyeztek a szülők abba, hogy a leány oltár elé léphessen vőlegényével, kit Szibériába akar elkísérni. Az esketési szertartást a fegyház kápolnájában tartották meg, igen vegyes közönség előtt. A násznagyi tisztet két betörő látta el, míg a leány atyja helyett a börtön igazgatója jelent meg az oltár előtt. Az esküvő után az ifjú férjet börtönébe vezették, míg a fiatal asszony a szülői házba tért vissza.

— **(Méreg a mezőm.)** Csak nemrég írtuk, hogy *Birján* községben egy ottani gazda a községi előljárásnál panaszt emelt, hogy sertéseit megmérgezte valaki. Az állatorvosi boncolás ki is derítette, hogy az elhullott sertések tényleg mérgezés következtében hullottak el, s ennél fogva megindították a nyomozást a sertések megmérgezője után, mert azt hitték, hogy az egész boszu műve. A nyomozás során azonban egészen más dolgok tűntek ki s világossá lett az is, hogy a mérgezés nem boszu műve, hanem véletlen. Egy *Birjáni* földbirtokos ugyanis feltéve a vetését a földeken kóborló csirkék elriasztására

borsó nagyságu kénoldat s egyéb méregből álló golyókat szót azért s ezekből ettek az elhullott sertések is. A vigyázatlan földbirto- kos ellen megtették a feljelentést, az össze- gyűjtött mérges bogyókat pedig analizálás végett felküldték az országos vegyészeti in- tétetnek.

— **(Cigányhumor.)** A Nádor-kávé- házban összetalálkozott két cigány, az egyik flótás, a másik kontrás, ki más banda tagja s azzal dicsekszik, hogy a szolgabíró, meg a király sem él jobban, mint ő. E gögös kinyi- latkoztatás bántja a flótást s belezug a kontrás önmagát dicsőítő himnuszába:

— Mit hogy hencsegsz?

— Már mir ne hencsegnék?

Flótás: Hát ázsir, hogy én is ilok úgy, mint te!

Kontrás: Hiszen csak kenyirhajon ver- gödöl!

E vád felforrálja a kontrás bohém véré- t:

— Mégis kivir vágyok!

A flótás mosolyog, nagyszerű humoros ötlete támad:

— Csak dágádt vágy.

— **(Körözött rablók.)** Aranyos- Maróton a mult hét folyamán Wenczel (Lászlófi) Bédog, Schwarcz (Győri) József és Kovács Sándor rablási szándékkal betörtek egy ottani fűszerkereskedő üzletébe, a honnan néhány száz korona készpénzt raboltak el, aztán régi szokáshoz hiven kereket oldottak. Az ismert, de ismeretlen helyen tartózkodó rablókat most körözik.

— Az előfizetési díjakkal hát- raléokban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadó- hivatal.

Művészet, irodalom.

○ Denise. Bajor Riza, a kelezsvári nemzeti színház jeles tagja vendégszereplése alkalmára Dumas Sándor egyik pompás és ha- tásos jelenetekben gazdag színműve, Denise címszerepét választotta, mely épen azzal kelt valódi és közvetlen hatást, hogy nem mint a többi címszerep állandó munkat ad alakítójá- nak, hanem ott kívánja meg a címszerepet játszó színésznőtől a tudást és drámai erőt, ahol az körülmények között teljesen el is enyészhet, vagyis, ha a szerep gyengébb szí- nésznő kezébe kerül, úgy majdnem epizódi- kussá is válhatik, dacára címszerep voltának. De Bajor Rizánál jó kezekben volt a szerep s azt a néhány hatásos jelenetet, melyet a szerző Denise alakítójának juttatott minden ísében érvényre juttatta s természetes, köz- vetlen játékaival nem egyszer zajos tapsra ra- gadta a közönséget, csakhamar a helyzet ura lett. Bajor Riza földiak s régi ismerőse a pé- csieknek s annál nagyobb volt az érdeklődés vendégszereplése iránt s annál nagyobb lel- kesedéssel tapsolt a publikumkitűnő játéka- nak, mely méltó volt a tetszés ily spontán meg- nyilatkozására. Már előkelő megjelenése lágy s még sem gyöngé organuma az első pillá- natra megkapja a nézőt. Játéka mi kívánni valót sem hagy hátra, s bár helyenként ma- gával ragadja a hév — mi főleg fiatal kora s aránylag rövid színpadi működésének tulaj- domitható, tegnapi vendégszerepléséből meg- győződhetnek róla a pécsiek s büszkék lehet-

nek reá, hogy Bajor Rizában szép tehetségű s nagy reményekre jogosított művésznőt ad- tak a színészetnek. Bajor Rizát tegnapi fellépte alkalmából zajos tapsal fogadta a közönség s egy remek virágkoszerut nyújtottak fel a ven- dég művésznőnek az orchesterből. A színház nézőterét zsufolásig töltötte meg Pécs város színház publikuma, mely egy valódi műélve- zettel eltöltött est kellemes emlékével hagyta el a színházat. A vendégművésznő mellett elsősorban Batosi Eadrét kell felemlitenünk, ki a gróf szerepében valóban elismerésre méltót nyújtott. Teljes dicséretet érdemelnek V. Ág- Ilona, Sebestyén Géza, Németh János, Delli Lajos és Nagy Vilma. Baróthi Irma a gróf huga szerepében tegnap nagy kedvvel ját- szott s igen szépen dolgozta ki szerepét. A kisebb szerepekben jók voltak Batosiné, Pász- tor és Kendi Piroska. (dr. F—t.)

Törvénykezés.

§ Bor mellett. A málomi koresmában a mult évi szeptember hó 24 én Horváth Jó- zsef, Horváth István, Erős György és társaik iddogáltak. Mikor már a szesz némelyik fejé- ben dolgozni kezdett, Erős Györgynek a fia odaszólt testvéreinek, hogy hozzanak hazulról egy bikacsököt. Horváth József azt gondolván, hogy az ő számára rendelték meg azt a ve- szedelmes jószágot, természetesen protestálni kezdett. Szót szó követett s mikor nem tud- tak már dülőre jutni, a boros üvegekkel kezd-

Dalok Terézzről.

1.

Sűrű köd lepte be a tájat,
Hol veled együtt jártunk;
Szemünk, biz' Isten, egészen kifáradt,
Mire sötétjén késő éjszakának
Az égen egy kis csillagot találtunk.

Halavány fénye alig vetett lángot;
A sűrű ködöt át csak gyöngén törte.
Ő volt az égen egyedül, magán ott,
A hol máskor csillagsereg sugárzott —
Most mély sötétség uralgott körötte.

S hogy néztük azt az árva csillagot,
A mikor veled együtt jártunk,
Szemedben öröm könye csillogott
S úgy éreztük, hogy nagyon boldogok
Vagyunk, egymásra mivel rátaláltunk!

2.

Az arcod hogyha bánatos volt,
Szép voltál, szép nagyon.
Hasonlítotál Máriához,
A szenthez, angyalom.

S ilyenkor mosolyogva szóltam,
Hogy Madonnám te vagy;
A kit imád az ember,
Az oltárképe az.

S gondoltuk-e, hogy elmúl'
Mindez menthetlenül?
S lehullván az oltárkép —
Helyére vissza többé nem kerül!?

Tettyei Tibor.

Irta: MARCEL PREVOST.

97

Louis némán állott meg a bölcső előtt. Szája gör- csösen vonaglott, ajkáról egy halk sóhaj röppent el.

Kamilla elfordult. Remegve várta a bekövetkezen- dőket.

A fiatal férj szívét mély részvét fogta el. Szenve- délyesen átölelte nejét és lehajolva a bölcsőre, csókot nyomott a kisdéd homlokára.

A házaspár most érezte át igazán, hogy mi volt egymásnak. Nem is foghatták fel, hogy annyi ideig egy- mástól távol éltek. Miért nem szakadtak el egymástól? Nem, ők egymáshoz tartoztak, ha az egész világ is romba dőlne, ha csak karjaikban tarthatják egymást.

*

Róbert egy évig nem látta barátját, mig aztán egy utja Tonneins felé vezette.

Ott éltek Louis és Kamilla zavartalan boldogságban. Az igazi szerelem elfeledtette velük a mult bánatát.

Jaufre nem volt velük. Ott maradt falusi jószágán egyedül. Nem látogatta meg leányát, amióta férje őt el- vitte tőle.

Róbert nem állhatta meg, hogy fel ne keresse ma- gányában derék öreg kollegáját, akinek azt az örömhirt vitte, hogy nemsokára ismét unokát kap.

Az öreg meg volt hatva a hírtől. De amikor Ró- bert kifejezést adott annak a reményének, hogy az öreg doktor most már nem fogja gyermekét kerülni, Jaufre szomoruan válaszolta:

— Hagyjuk ezt, kedves barátom Elhatározásom

ték egymás fejébe verni az igazságot. A repülő űvegek egyike Erős Györgyné fején törött szét, a mire aztán még nagyobb lett a ribillió. A korcsmáros aztán valahogyan kiteszkolta a vitézkedő sereget az udvarra. Erős György, megboszulandó kedves élete párját, egy karóval leste Horvát Józsefet, pedig Horvát István dobta be Erősné fejét. Mikor Erős György meglátta Horvát Józsefet, rákiáltott: ki vagy?! Ez félreértvén annak szándékát, úgy gondolkozott, jobb, ha én teszem ellenségemet harc képtelenné, mint az tegyen engem, s mielőtt Erős ütött volna, egyszer fejbe vágta Erős Györgyöt, egyszer pedig a vállára ütött, de akkorát, hogy a kulcsont eltörött. Törvénybe jöttek az atyafiak s a fő tárgyaláson a kir. törvényszék, mint hogy Horváth Istvánnak sikerült Erős Györgynél kiegyezkedni s ez visszavonta a vádat, Horváth Józsefet súlyos testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek s két havi fogházra, tíz korona pénzbüntetésre ítélte őt, nemkülönben kötelezte Horváth Józsefet 104 korona 53 fillér gyógykezelési díj, munkabér és eljárási költség megtérítésére.

§ Báró Splényi rendőrtanácsos ügye. Az Engel-féle bor-ügyben fölmerült események folytán tudvalevőleg báró Splényi Ödön budapesti rendőrtanácsost hivatalos hatalommal történt visszaéléssel vádolták. A törvényszék és a tábla is beszüntette az eljárást, de a tábla egyszersmind utasította az ügyészséget, hogy új nyomozást eszközöljön. Ez megtörténvén, a törvényszék vádtanácsa tegnap fog-

lalkozott az ügygel. A törvényszék vádtanácsa kimandta, hogy Splényi báró ellen az eljárást beszünteti.

Folyó sz. 159. Idénybérlet 158. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1900. március 9-én.

Bajor Riza, a kolozsvári nemzeti színház tagjának bucsufellépte

Az idegen nő.

Színmű.

Holnap szombaton 1900. márc. 10-én

Villarsi dragonyosok
opera.

Közgazdaság.

□ A vetések állása és a mezőgazdasági állapot. A m. kir. földmivvelésügyi miniszterhez a gazdasági tudósítóktól érkezett jelentések szerint február hava nagyobbára enyhe, tavaszias jellegű volt. Éjjelenként azonban gyakran annyira lehült a levegő, hogy dér és fagy is fordult elő. A hőmérő ingadozása tehát igen nagy arányokat öltött, sőt utóbb, azaz március hó első napjaiban havazott és erősebb hidegekkel a tél újra beállott. A tavaszias időjárásban a gazdák sok helyütt, különösen az Alföldön és a Duna jobbpartján a szántás és

vetést eszközölték, ugyancsak a királyhágóntúli részeken és a keleti vármegyékben is több helyütt folyt a munkálkodás, sőt már számos gazdaságban a tavaszi gabona vetése jól előrehaladt. Néhol a szőlőket is kezdték már felnyitni; kertekben és gyümölcsösökben is foglalkoztak a gazdák és így a tavaszi munkák szépen előrehaladtak. A hideg idő és a fagy azonban, a melyet még a havazás is főképpen a délvideken súlyosított, a folyó munkálatokat sok helyütt megakadályozta. Annyan mindezenre jótékonyan hat a hótakaró, hogy a vetések védve vannak a hideg időtől, a hol azonban hó nem borítja a vetéseket, ott némi panaszokat hallani a vetések hanyatlásáról. Általában javultak az ország minden részében a vetések, mindazonáltal itt-ott kisebb mértékű károsodások mutatkoznak részben egér és féreg, részben pedig kipállás és kifagyás következtében. Ez idő szerint és átlagban az őszi buza és rozsvetések türethetőknek jelezhetők, legjobbak azaz kielégítők a királyhágóntúli részeken, részben a Tisza-Maros szögén, részben a Duna jobb és balpartján, végül a Duna-Tisza közén. A repcevetések nem a legjobban telelték, ezeknek is ártott a gyakran változó időjárás, néhol ki is pusztultak. A lóhere és lucernaföldeken az őszzsel elszaporodott, de a tél folyamán nagyobbára kipusztult egerek csaknem országsszerte jelentékeny károkat okoztak. Takarmányneműekben egyes kisebb területeken hiány mutatkozik. A szőlők itt-ott szenvedtek az élmos esőtől, a gyümölcsfák kevésbé. Utóbbiak sok termő rügyet mutatnak.

megdönthetlen. Felfogadtam, hogy életem utolsó napjáig itt maradok, elvonultan a világtól. Mit is koreshetnék én gyermekeim mellett? Ők mindent elfeledtek, amint ön állítja. De én nem vagyok képes felejteni, csak zavarnám boldogságukat, vagy kénytelen volnék szüntelenül hazudni. Lásza, Louis nem az a szilárd jellemű ember már előttem, akinek eleinte ismertem, mióta leányommal szemben saját előnyeiért gyáva volt. Kamilla se az én egykori szeretett, becsült leánykám. Mit akar ön tehát? Én nem tudok az étellel megalkudni. Én nem tehetek engedményeket.

Róbert egy darabig hallgatott, aztán így szól:

— Bámulom őszinteségét, doktor ur, de mégis azt hiszem, hogy tévedésben van. Ez a megalkuvás az étellel, ez az életnek tett engedmény mégis csak kizárólag boldogságra vezet. Így van ezzel többé-kevésbbé mindenki. Csak ön nem enged, ön szilárd elhatározásában uszik az ár ellen. De vallja be, hogy ön nem is boldog.

— És ön boldog? Hogy véli boldogságát megtalálni?

— Éa? Husz év óta keresek olyan nőt, akit igazán szeretni tudnék, mint Louis Kamillát, de hiába. Nema marad más hátra, minthogy megalkuszom én is a viszonyokkal és feleségül veszem Lucist, aki régóta barátném és megszoktam.

— És azt hiszi, hogy így boldog lesz?

— Igen, azt hiszem, hogy boldog leszek, mert az élet kárpótlást nyújt nekem azért, hogy ábrándjaimat felalldozom neki. Látja, doktor ur, minden földi boldogság

az álom és a valóság között létrehozott kiegyezésen alapszik.

Jaufre fejét rázta és nem minden keserűség nélkül jegyezte meg:

— Más szóval, barátom, minden boldogság mögött, amely tartós legyen, rejtőzik egy kis gyávaság.

V É G E.

□ **Hernyóirtás.** A földművelési miniszter valamennyi törvényhatósághoz a következő leiratot intézte: »Az ország gyümölcsstermelését veszélyeztető kártékony hernyók irtása sok helyen nem történik oly buzgalommal és sikerrel, mint azt egy a közérdek, mint maguknak az illető gazdáknak érdeke megkíváná. Szükségesnek találtam tehát, hogy az ide vonatkozó törvényes intézkedések s a hernyóirtás körül követendő eljárás a lehető legszélesebb körben ismerttetessék. E célból egy utmutatást dolgoztattam ki és oly utasítással küldöm meg a törvényhatóságnak, hogy az abban foglaltaknak minél szélesebb körben való megismertetése iránt intézkedjék. Tekintettel egyúttal a hernyóirtás lelkiismeretes foganatosításának közérdekű voltára, felhívom még a törvényhatóságot, hogy az 1894. évi XII. t.-c. 50. §. rendelkezéseinek szigorú végrehajtása iránt intézkedjék s a törvény rendelkezései ellen vétőkkel szemben ugyanazon törv. cikk 95. §. alapján teljes szigorral járjon el.« Ajánljuk tehát szülő és gyümölcsfatenyésztőink figyelmébe, hogy a hernyóirtást kellőleg foganatosítsák, nehogy ellenkező esetben megbírságotassanak.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 8-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalásánál *Polónyi Géza* különösen a kartellek ellen beszél s új hajógyár alapítását követeli.

Utána *Sadghy Gyula* beszélt, a minnek bevégeztével zárt ülést tartott a képviselőház *Bánffy* választási kasszája ügyében.

A zárt ülésben *Rakovszky István* provokálta *Szell Kálmán* miniszterelnök nyilatkozatát, hogy tény-e a kassza-ügy? Elszámolta-e *Bánffy* a pénzt?

Szell Kálmán feleli, hogy nem tud semmi-feje kasszáról. Egyéb számadásokat *Huszár* miniszteri tanácsos intézett el és readben át is vett. *Fejérváry Géza* báró honvédelmi miniszter, mint a volt kabinet legidősebb tagja. 1898-ban volt szó a választásokról; de külföldről semmitfele pénz nem gyűjtetett.

Kidltások: Hát Ausztriából!?

Ugron Gábor kijelenti, hogy a »Vaterland« ismeretes közleményét ő írta a mit nagy mozgással fogadtak. A »Vaterland« cikkének eleje es vége nem, de a közepe saját levele alapján iratott.

Gajáry Ödön kijelenti, hogy csak akkor identifikáltak magukat, mikor meggyőződtek, hogy *Bánffy* ártatlan. Kérde fenntartja-e *Ugron* állítását?

Ugron kijelenti, hogy revokálja, ha *Szell* tisztázza *Bánffy*t.

Fejérváry Géza báró kijelenti, hogy semmi olyan pénzt nem kaptak, melyet bárki hazafián el ne fogadhatott volna.

Rohoncy Gedeon nem tartja tisztességtelen dolognak a zabszállítást. De az, hogy *Ugron*, ki jó barátja, egy harmadik ember becsületet meggyanúsítja, nem tisztességes dolog. Ezt a kijelentést zaj és mozgás követte.

Gajári Ödön erre így szólt *Ugron*hoz:

— Ezek után *Ugron*hoz nincs több szavam!

Rakovszky István újból kérde kapott-e a kormány Ausztriából pénzt?

Fejérváry Géza báró újra kijelenti, hogy a ki ilyeneket állít a volt miniszterelnökönköről akár a »Vaterland«-ban, akár máshol: korrekt embernek nem tartja. Ezt a Ház nagy mozgás közben vette tudomásul.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy párbajozik.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Bánffy* Dezső segédei a »Vaterland« cikke miatt *Ugron* Gábort provokálai fogják.

— **A Vaterland levele Bánffyékhoz.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Vaterland« szerkesztője ma levelet intézett *Bánffy* segédeikhez, melyben azt írja, hogy már kijelentette lapjában, miszerint *Bánffy* Dezső bárót személyében nem volt szándéka sérteni s ezzel megadta neki az elégtételt, másrészt pedig a segédek nyilatkozatát is közölte, de a szerző kiadását minden tisztességes ujság megtagadná, mert ezzel a politikai ügyből személyes ügy lenne.

— **A transzváli háború.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy *Cronje* tábornokot katonáival Szent Ilona szigetére viszik az angolok.

Roberts jelenti, hogy a boerek jobb szárnyát a *Modder*-folyónál teljesen megverte és *French* hadosztálya üldözi a menekülő ellenséget.

— **Dinamit Párisban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Párisból sürgönyzik, hogy *Picard* kiállítási főbiztos háza előtt dinamitot találtak. — Egy magánháza petárda robbant föl s összezúzta annak ablakait.

— **Egy financier balesete.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Minikus*, a bécsi unionbank igazgatója, nagy pénzügyi kapacitás, ma Budapesten az »Angol királynő« lépcsőházában lábát törte.

Szerkesztői üzenet.

Leány hűség. Ön azt kerdi melancholikus ansichts kártyáján, vajjon lehet-e leányok hűségében hinni. Kissé csiklandós kérdés, különösen, ha egy szerelmes ember (mert ön kétségtelenül az) vár választ. Egyebekben pedig látott ön már egy perpetuum-mobilét? Ugye, hogy nem. Mert ezt még nem találták fel. Nos hát így vagyunk a leány hűséggel is. Először fel kell találni, aztán beszélhetünk róla. Addig pedig csak annyit higgyen a leányok hűségében, a mennyi jól esik. Ha pedig megcsalják hitében, akkor tisztelt uram — igyék egy nagyot s énekelje, hogy: »Leány hűség — tündér álom!« Különbben pedig köszönet a személyes bizalomért.

KIR. TÁBLAI ÉRTESEITŐ.

1900. évi márc. hó 5-én s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal*.

- V. 149. *Vastag Ferenc* s n. — *Jakab Ferenc* s n. rend. per. — hh.
222. *Kursner Juli* s t. — *Kursner József* holtá nyilván. — fo.
239. *Loos Mária* — *Loos Laura* s t. 750 frt. — hh.
302. *Kis Vörös Józsefné* — *Kis Vörös József* gond. alá hely. — mv.

Előadó: *Tóttóssy Béla*.

- V. 24. *Varga Samu János* s t. — özv. *Egyed Kovács János* s t. öröks. — rend.
444. *Boskovicz Márton* — *Dr. Bernáth Béla* panasz. — mv.
480. *Nicola Gold Antal* — *Zipperer Paula* házass. felb. — hh.
481. *Miklósi Géza* — *Horváth Jolán* házass. felb. — hh.
562. *Lőrinc Ferenc* — *Barna Katalin* — hh.
563. *Schlesinger Róza* — *Rechnitzer Ferenc* házass. felb. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor*.

- V. 338. *Wolfinger és Reich* eég — *Paksi gőztéglagyár* részv. társ. 905 frt. — rmv.
354. *Ritecz Máté Jánosné* s t. — *Barna Andrásné* 1172 frt. — hh.
381. *Hercz József* — *Pollák J. Sándor* 545 frt 95 kr. — hh.
545. *Klötzl Antal* s n. — *Kraus Lajos* utóda végr. mszúnt. — rmv.
546. *Grosz Oszkár* — *Theodorovics János* s t. 155 frt 54 kr. — vu.
547. *Grün Zsigmond* — *Theodorovics János* s t. 338 frt 27 kr. — vu.

Előadó: *Holics Gyula*.

- V 479. *Löffler József* — *Löffler Józsefné* válóper. — hh.
502. *Mihálovics Györgyné* — *Mihálovics György* válópör. — hh.
503. *Knezevics Tádé* — *Knezevics Márkó* vagyonsz. megszünt. — hh.
504. *Stepanovics Antalné* — *Stepanovics Antal* válóper. — hh.
505. *Hirschild Samu* — *Schlesinger Jánosné* közmsz. — hh.
519. *Ritz Istvánné* — *Ritz István* válóper. — fo.
543. *Kalupka Victoria* — *Balog Ottó* válóper. — fo.
544. *Gerényi Andrásné* — *Gerényi András* válóper. — hh.
III. 484. *Hirschl (Harkányi) Ede* — *Csáktornya* község letét. — hh.
513. *Nagy József* s n. — *Bunovác Antal* bizt. végr. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*.

- V. 534. *Mátyás Sándorné* — *Garzó István* ing. teherm. — mv.
535. *Fay Henrik* — *Molnár Miklós* s n. 26498 kor. 78 fl. — hh.
541. özv. *Varga Pálné* s t. — özv. jog. törl. — rmv.
III. 552. özv. *Taffner Simonné* — *Angyalfy Imre* végr. — hh.
538. *Stern Károly* — *Schuk Gáspár* végr. — hh.

Előadó: *Graff Károly*.

- III. 294. *Spiegel Albert* s t. tjog. bek. — hh.
325. *Nagy Sándor* s t. — *Nagy Juli* s t. tjog és zjog bek. — mv.
328. *Közalapítv. kir. ügyigazgatóság* — *Mekényesi ev. lelkész* felszól. — rend.
329. *Szabó Sándor* — *Szekeres Imréné* zjog. bek. — hh.
341. *Margyethó Mátyás* s n. — *Spolárics Iván* s t. zjog. — hh.
419. *Safranek és Konrad* cég s t. — *Eisner Mór* végr. — hh.
436. *Makai Józsefné* — *Bencsik József* perfelj. — mv.
439. *Pauncz Sándor* — *Klein Gyula* végr. — vu.
442. *Puturác Gyuró* — *Koszics Szilárd* végr. — rend.
447. *Dresdner Fasmoloren* fabrik s t. — *Dóme Péter* s t. végr. — hh.
448. özv. *Tompos Jánosné* — *Bence Jánosné* végr. — mv.
467. *Gencsi Elemér* — *Nagy Károlyné* végr. — hh.
477. *Mohácsi takptár* — *Molnár Pál* s t. zjog bek. — rmv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc*.

- III. 292. *Pozsgai Fábán* s t. — *Modrics Jeromos* s n. végr. — ms.
303. *Dr. Müller János* — *néh. Gaszt Ede* örök. végr. — rend.
304. *Pécsi kölcsönös segélyegylet* — *Weidinger Ferenc* végr. — mv.
326. *Bóra László* — *Büch Lőrinc* végr. — mv.
330. *Szabó János* — *Reiner Juli* végr. — mv.
371. *Szabó Márton* *Ferenc* s t. — *Takács Lőrinc* s n. végr. — hna.
394. *Blabics István* — *Purman Géza* végr. — hh.
432. özv. *Horváth Istvánné* — *Szeles György* végr. — rend.
440. *Beremendi kölcs. segélyegylet* — *Bacsics Zsifkó* s t. végr. — vu.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos*.

- V. 577. *Kucsebár (sicmok) József* lopás. — rmv.
586. *Kohn Ignác* k. t. sért. — vu.

587. Ö. Baltin Ferenc s t. k. t. sért. — vu.
652. Lovrencsész Károly szánd. emb. ölés. — hh.
680. Domján Pál k. t. sért. — rvu., rmv.

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 388. Id. Pfaff Péter s t. suly. t. sért. — rmv.
410. Özv. Parragh Istvánné suly. t. sért. — rmv.
440. Szabó István > > — hh.
464. Ifj. Haagh József s t. > > — hh.
III. 457. Gallai Imre s t. > > — hh.
472. Horváth István közcs. ell. kih. — mv.
541. Mikolin Pál s t. suly. t. sért. — rmv.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 510. Pécsi Mihály s t. lopás, hat. ell. erősz. — hh.
519. Scheurer Gáspár > > — hh.
539. Andreász Györgyné s t. magzat elhajt. — hh.
678. Ifj. Tóth Szári Márton lopás. — rend.
III. 447. Vadkerti László s t. szerencsejáték. — rend.
456. Kun Márton rágalm. — rmv.
473. Schubert Mór > > — rend.
474. Kereszturi Pál szem. szab. sért. — rend.
476. Grizák József s t. anyakönyv. kih. — hh.
483. Bóka József s n. becs. sért. stb. — hh.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 499. Püspöki Sándor s t. hiv. hat. való visszaélés. — rmv.
500. Berner András s t. halált. ok. suly. t. sért. — hh.
576. Szalaváry György szánd. emb. ölés. — hh.
579. Scheck Anna több rendb. lopás. — hh.
636. Baranyai Józsefné lopás. — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 614. Moticsovác Jócó s t. szánd. emb. ölés. — rmv.
381. Fischl János s t. gond. ok. emb. ölés. — hh.
882. Nagy Sándor > > suly. t. sért. — rmv.
413. Keszler Jenő > > > — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi márc. hó 12. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

- III. 466. Adler Sándor bélyeg feljegyzési ügye.
475. Szászkon elhalt Skalcsicz József hagy. ügye.
524. Dunaföldváron elhalt Csigi József >
578. Mohácscon elhalt Cselinác Péter >
606. Német-Kéren elhalt Buttl Ferenc s t. >
607. Bölcskén elhalt Szűcs Gábor s t. >

Előadó: Tóth Béla.

- V. 220. Fűgh Dénesné — özv. Laskay Ferencné s t. 20.000 frt örökrész és 227 frt 85 kr.
290. özv. Laskay Ferencné — Laskay Emil s t. özv. jog megáll.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 316. Schapringer J. cég — Krauszer Manó 583 frt 51 kr.
318. Rozenbaum Markné — Herner József s t. 208 frt.
412. Weinberger Lipót — Prager Salamon 1320 frt.
623. Leipiker Manó s t. — Hirschler Miksa esőnyitás.
284. Pap Mihály — Hofson Gusztáv s n. 480 frt.
287. Kadarkut község — Krausz Zsigmond 300 frt.
III. 592. Mindszenti Aurel s t. — Bagó József s t. végr.
595. Kovács Janka — Levák György s t. végr.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 561. Kunfy Adolf — özv. Kunfy Simonné zsidó-templomi üldöhely tjoga.
565. Krausz Kati — Deutsch Ferenc válóper.
585. Vidákovich Györgyné — Vidákovich György válóper.
586. Varga Sándor — Gazi Julianna válóper.
596. Hoffmann Sámuel — Robiczek Berta válóper.
622. Hauptmann Fülöpné s t. — Klotz Mátyás öröks.
625. Pósfai Lajos — Meretei Vilma válóper.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökh Gyula.

- V. 566. Klein Péter s t. — Scheidler János számad.
604. Domina Ferenc s t. — Tar József s t. okir. kiad.
605. Mayer Ferencné — kk. Mayer Emma s t. 3000 kor.
III. 591. Dr. Toldi Béla — Schakovitz Salamon végr.

Előadó: Graf Károly.

- V. 237. Boglár község — Venczely Pál vásártartási jog.
III. 372. Kismartoni takptár — Kadarkuti hitelszövetk. zjog törl.
393. Dr. Székely Ede — Kis Bodó György s n. zjog bek.
395. Ignác Spiller és Nikelsburger cég — Grossmann Salamon s n. igazolási határidő hosszabbítás.
396. Pill Margit — Werner Ádám s t. tjog. bek.
405. Dr. Beöthy Károly téves bej. kiig.
407. Haasz Lőrinc s t. — Ruff János zjog. bek.

424. Dr. Rosenberger Mór — Tólos Mihály zjog. előj.
425. Dr. Rosenberger Mór — Bársony Ferenc zjog. előj.
426. Dr. Rosenberger Mór — Cziriák Gábor zjog. előj.
427. Dr. Rosenberger Mór — Friskó János zjog. előj.
428. Dr. Rosenberger Mór — Horváth József zjog. előj.
429. Dr. Rosenberger Mór — Takács István zjog. előj.
430. Dr. Rosenberger Mór — Csányi Erzsé zjog. előj.
431. Dr. Rosenberger Mór — Takács Ferenc zjog. előj.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 441. Illés István — Heckelsmüller Alajosné végr.
472. Pécs szab. kir. város Árvatára — Vécsey György s t. végr.
473. Gyurkó József — Gyurkó István s n. végr.
474. Schreiber Rezső s t. — Balatoni Sándor s n. végr.
476. Kir. kincstár s t. — Steiner Antal végr.
478. Baranyamegyei Hitelintézet — Szabó József végr.
536. Dr. Krisztinkovics Iván — Krisztovác Miklósné végr.
537. Rosenfeld Jakab — Levancsics István végr.
608. Balázs Sándor — özv. László Jánosné s t. végr.
610. Hetey Sámuel — Szászvár község volt urb. tlkv. átal.
614. Honig és Weinberger cég — Potó István végr.

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 687. Hegedüs Antalné s t. bees. sért.
708. Perényi József s t. lopás.
712. Kovács Antal >
721. Róder Ignác >
764. Horváth Bodi >

Előadó: Czigliányi Béla.

- V. 480. Waitzer József s t. suly. t. sért.
492. Vica János > stb.
567. Kovácska István gond. ok. suly. t. sért.
583. Mandics Gábor s t. suly. t. sért.
III. 551. Poszovác Mártonné >
590. Menyhárt István s t. >
677. Pintarics János s t. >

Előadó: Angyal Pál.

- V. 566. Ócsi Zsófi s t. lopás s org.
588. Anka József s t. suly. t. sért.
701. Tenglmayer Levél Mihály s t. lopás.
III. 542. Csicska József rágalm.
543. Fleischer Regina >
544. Kovács Sándor >
545. Nikolics János anyakönyvi kih.
615. Kostyál Antal rágalm.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 581. Bakos Julianna m. okir. ham.
582. Smkovics Florán s t. hamis vád.
706. Pap József gond. ok. suly. t. sért.
711. Ács Ferenc szánd. emb. ölés.
733. Nagy János s t. suly. t. sért.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 434. Id. Kovács János s t. suly. t. sért.
436. Kassay Mózes gond. ok. emb. ölés.
441. Bellei Dávid suly. t. sért.
452. Pentaller György gond. ok. emb. ölés.
453. Ambrusits János szánd. emb. ölés kísér.
III. 689. özv. Hajdinák Jánosné lopás.
771. Rosinger Márton suly. t. sért.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Vitéz-utca 16-ik számú

HÁZ

jutányos áron kedvező fel-
tételek mellett eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

10434. sz.

Tkvi. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Bux Jakab bicsérdi lakos végrehajthatónak Fazekas Andrásné szül. Bak Katalin zóki lakos végrehajtást szenvedő elleni 37 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szt.-lőrinci kir. járásbíróház területén lévő Zók község határában fekvő s a zóki 356. sz. betétben felvett A. † 1. sorsz. 1179. hrsz. szőlőre 324 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi március hó 10-ik napján d. e. 9 órakor Zók községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 32 frt 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékköpes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécs, 1899. évi okt. hó 14-ikén. A kir. törvszék, mint tlkvi hatóság.

Göbel,

kir. tszéki bír.

Bérleti hirdetmény.

A rádfai gazdaság, a Pécs-Vaiszlói országut mellett, Baranya-Baksa község határában,

mintegy 1767 (1200 négyszögöles) hold,

tulnyomólag szántóföld, f. évi október 1-től fogva 6 vagy 12 évre bérbeadó.

Bővebb szóbeli értesítéssel szolgál vállalkozóknak: **Lösch János, uradalmi felügyelő Siklóson, vasárnapi, szerdai és pénteki napokon a délelőtti órákban vagy bármikor írásban.**